

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

3/2024
33. årgang

Det skal skje i de siste dager, sier Gud, da vil jeg utgyte av min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal tale profetiske ord. Deres unge menn skal se syner, og de gamle blant dere skal ha drømmer.
Apg 2:17

Og det skal skje: Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Apg 2:21

I dette nummeret:

- Skapt i Guds bilde til mann og kvinne
- Jødehates egentlige vesen
- De onde ånders realitet og løgnprofetene

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømmer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, IT-rådgiver Jostein Berre, Mangor Goa, avd. leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømmer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:

btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
gracethroughfaith

Skapt i Guds bilde til mann og kvinne <i>Leder. Av Olav Hermod Kydland</i>	4
Pinse på jord <i>Dikt. Av Trygve Bjerkrheim</i>	7
Den Hellige Ånds innsegnl <i>Andakt. Av Hans Erik Nissen</i>	8
Åndens forsegling <i>Bokklipp. Av Frits Larsen</i>	9
God pinse! <i>Aktuelt emne. Av Kjell Skartveit</i>	9
Mitt lys og min frelse <i>Bladklipp. Av Reidar Eriksen</i>	11
Faderfavnen åpen <i>Bladklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	12
Den sten som bygningsmennene forkastet <i>Bokklipp. Av Martin Luther</i>	13
Førsteplasskjærligheten – takknemlighetskjærligheten <i>Troslivet. Av Knut Lid</i>	14
David og Goliat <i>Fra bibelhistorien. Av Ragnar Opstad</i>	15
Fremmed ild <i>Fra troens slagmark. Av Per Bergene Holm</i>	18
Jødehatets egentlige vesen <i>Aktuelt emne. Av Odd Sverre Hove</i>	19
De onde ånders realitet og løgnprofetene <i>Bokklipp. Av Dag Risdal</i>	21
Syng om korset <i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	25
Søk hvile hos Jesus <i>Dikt/sang. Av Tora Bjerga</i>	28
Bibelsamling på Audnastrand	29

Hellig Ånd, vis oss Jesus, hans godhet og makt,
at han lever nå og er her i dag!
At hans død og oppstandelse, slik han har sagt,
vil gi kraft og mot til den som er svak!

(Nr 687 vers 3 i Sangboken)

Skapt i Guds bilde til mann og kvinne

AV OLAV HERMOD KYDLAND

I dag er Bibelens lære om at Gud har skapt mennesket til mann og kvinne under angrep fra flere hold. Mens Bibelen taler om to kjønn, så hevdes det av noen at det finnes mange kjønn og kjønnsidentiteter.

Hva skal så den enkelte tro om dette spørsmålet?

For en kristen som holder seg til skriftprinsippet er det ikke noe annet svar enn hva Guds hellige Ord uttaler.

Skriftprinsippet lyder:

”Vi tror, lærer og bekjenner at den eneste regel og rettesnor som all lære og alle lærere skal prøves og dømmes etter, er de profetiske og apostoliske skrifter i Det gamle og Det nye testamente, slik som det står skrevet:

”Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti” (Sal 119,05). Og Paulus sier: ”Om en engel fra himmelen skulle komme og forkynne noe annet, så skal han være forbannet!” (Gal 1,8).

Hva sier Guds ord om dette spørsmålet?

I 1 Mos 1,26-27 leser vi: ”Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt bilde etter vår liknelse. Og de skal råde over havets fisker og over himmelens fugler, og over feet og over all jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden.

Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.”

På grunnlag av dette bibelordet kan vi slå fast at Guds hellige Ord lærer at Gud har skapt bare to kjønn, mann og kvinne. De er begge skapt i Guds bilde etter Guds liknelse. Ingen annen skapning er skapt på den måten, og det viser den opphøyde stilling mennesket har fått av Gud i universet.

Om mann og kvinne brukes de to hebraiske

kjønnsbetegnelsene zacar (hann, hannkjønn, mannlig) og n”qevah (hunn, hunnkjønn, kvinnelig).

Teologen Stein Solberg forklarer disse to ordene ved å si at zakar betyr egentlig ”noe som trenger seg inn, noe skarpt som kommer inn utenfra.” Ordet for kvinne (nekeva) kan oversettes med ”en kilde, fordypning eller en hule/gruve”, sier Solberg.

I Mos 2,18 ff. åpenbarer en annen side ved hemmeligheten mellom mann og kvinne.

Adam fant ikke noen medhjelp blant dyrene. Gud lot så en dyp søvn komme over ham, og mens han sov tok han et av hans ribben og fylte igjen med kjød. Så sier Guds Ord videre: ”Og Gud Herren bygde av det ribben han hadde tatt av mannen, en kvinne og førte henne til mannen. Da sa mannen: Denne gang er det ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles manninne, for av mannen er hun tatt.”

Dette Guds Ord lærer oss at det er en avgjørende relasjon mellom mann og kvinne. Gud bygde nemlig en kvinne av det ribben han tok av mannen.

Derfor konstaterer mannen at hun er ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt. Samtidig er begge skapt i Guds bilde til å være ett. Mannen skal følgelig forlate sin far og mor og forbli hos sin hustru.

Ekteskapet er i følge Guds ord en livsvaring og forpliktende pakt mellom én mann og én kvinne.

Vitnesbyrd fra NT

Det Nye Testamentet taler også om at Gud skapte mannen og kvinnen.

I Matt 19 svarer Jesus på fariseernes spørsmål om skilsmisse:

”Han svarte og sa: Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne, og sa: Derfor skal mannen

forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød?” (Matt 19,4-5).

Konklusjonen blir da at både GT og NT lærer at det finnes bare to kjønn, mann og kvinne, skapt av Gud til å leve i ekteskap under Guds velsignelse.

Følgelig avviser Guds hellige Ord all snakk om flere kjønn.

Ekteskapet er i følge Guds ord en livsvaring og forpliktende pakt mellom én mann og én kvinne. Alle andre seksuelle forbindelser betrakter Guds ord som hor eller ekteskapsbrudd.

Guds ord advarer også mot homofile seksuelle forhold (3 Mos 18,22; 20,13; Rom 1,27; 1 Kor 6,9-10; 1 Tim 1,10). De som lever i synd, kommer ikke til arve Guds rike, sier Guds ord (1 Kor 6,9-10), men de som omvender seg og tar sin tilflukt til Jesus, skal arve Guds rike (1 Kor 6,10).

Guds ord taler også om tjenstedeling mellom mann og kvinne

Både mannen og kvinnen er skapt i Guds bilde og er likeverdige overfor Gud. De som tror og blir døpt hører til i det alminnelige prestedømmet.

Gud har imidlertid gitt oss kristne forskjellig åndstrustning og nådegaver. Selv om alle troende, menn og kvinner, er likeverdige for Gud, taler Skriften om at eldste-, lærer- og forstandertjenesten eller funksjonen er forbeholdt den troende mann som Herren har utrustet og kalt til denne oppgave eller tjeneste. Det er begrunnet ut fra skapelse, syndefall, forløsning og et Herrens bud (1 Tim 2,11 ff; Ef 5,22 ff; 1 Kor 14,34 ff).

Guds ord taler om underordning

Apostelen sier i 1 Kor 11,3:

”Men jeg vil at dere skal vite at Kristus er enhver manns hode, og mannen er kvinnens hode, men Gud er Kristi hode.”

I dag så respekterer mange ikke dette ordet, men taler bare om likestilling.

Men mannen har fått en mye vanskeligere oppgave enn hustruen, nemlig som Ef 5,25 sier:

”Dere menn: Elsk deres koner, likesom også Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den.”

En ektemann som i sitt liv, lar dette Guds ord være ledestjerne, vil ikke nedvurdere eller plage sin hustru, men vil lede sin hustru og barn i samsvar med Bibelens etiske veiledning.

Biskop Torkild Masvie i Den Lutherske Kirke i Norge skriver i et innlegg i Dagen 18.05.2022 kalt ”Bibelsk underordning – en duft av himmel.”

Han skriver: ”Det er duft av himmel i underordningen. Guds Sønn fra evighet av underordner seg Gud Fader. 1 Kor 15,28: *”Men når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underordne seg Gud, som har lagt alt under ham, og Gud skal være alt i alle.”* Vi sammenfatter i den nikenske trosbekjennelsen at Faderen og Sønnen like evige, like mektige osv.

Etter alt Jesus har gjort i frelsesverket så ville en menneskelig reaksjon være å anbefale Jesus å reforhandle relasjonen til Faderen. Men nei, Sønnen underordner seg Gud Fader. Slik er det ingen mindreverdiget av noen å underordne seg. Heller ikke når kvinnen underordner seg mannen sin slik Kristus underordner seg Faderen”.

Verdslige ideologier

I dag vil mange ikke godta Bibelens lære om at det finnes bare to kjønn, mann og kvinne. La meg i denne forbindelse sitere et alvorsord av Francis A. Schaeffer: ”Å fornekte det Bibelen sier om hva det vil si å være mann og kvinne betyr at en fornekte en vesentlig del av menneskets natur, av Guds vesen og av Guds forhold til mennesker. Men å fornekte dette får også store konsekvenser for menneske og samfunnsliv. Hvis vi aksepterer denne ideen om likhet uten noen forskjeller, må vi med logisk nødvendighet også akseptere abort og homofili” (”Fra Skjebnetime”).

Noen hevder at der er mange kjønn og kjønnsidentiteter.

Selv om også vitenskapen forteller oss at det fins bare to kjønn, så vil ikke mange godta det. Man snakker om at kjønn er en sosial konstruksjon.

sjon. Derfor bør den enkelte avgjøre hvilke kjønn de vil representere. Vi har også fått en lov som sier at man kan forandre sitt juridiske kjønn. Det vil si det kjønn en er registret som i folkeregisteret.

Ved unnfangelsen får den enkelte sitt kjønn. Gutten xy kromosomer og jenta xx kromosomer. Dette avspeiles i alle celler i kroppen. Derfor er det nytteløst å forandre kjønn ved operasjoner og kjemiske hjelpemidler. Følgelig er det umulig for en mann å bli kvinne, eller en kvinne å bli mann.

Nashville-erklæringen artikkel 10

Vi vil i denne sammenheng sitere hva Nashvilleerklæringen artikkel 10 fra 2016 sier om både homoseksuelle forhold og transgenderisme:

”Vi bekrefter at det er synd å godkjenne homoseksuell umoral eller transgenderisme (det å forandre kjønn), og at slik godkjenning utgjør et alvorlig avvik fra kristen trofasthet og livsstil.

Vi benekter at godkjenning av homoseksuell umoral eller transgenderisme (det å forandre kjønn) er et likegyldig moralsk spørsmål som ellers trofaste kristne kan være enige eller uenige om.”

Homoseksualitet og transgenderisme er tankebygninger som Bibelen oppfordrer oss til å avvise og forkaste, for de bryter med Guds hellige Ord.

Guds ord oppfordrer oss til å bryte ned festningsverker, som apostelen sier *”idet vi river ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus”* (2 Kor 10,4-5).

Med andre ord: Guds barn har fått til oppgave å bryte ned alle tankebygninger som er i opposisjon mot Guds hellige ord. Noen kristne har også fått åndstrustning og nådegaver til å veilede andre kristne på dette området. De møter ofte motstand, både fra sekulært og kirkelig hold.

Avslutning

La oss derfor slå fast at Biblen lærer at Gud skapte mennesket, som mann og kvinne i sitt bilde til å herske over universet. Med andre ord: Det finnes bare to kjønn, og det er umulig og mot Guds ord å forandre kjønn.

Etter Guds ord er ekteskapet en livsvarig pakt mellom én mann og én kvinne.

Guds folk må avvise og forkaste alle ideologier (tanker) som ikke er i samsvar med Guds hellige ord, men bekjenne alt det som Den hellige Skrift uttaler seg om.

Følgelig må påstanden om at det finnes mange kjønn, homoseksuell umoral og transgenderisme avvises og forkastes.

La oss alltid ha i tankene slik som Pontopidan skriver: De forskjellige forfatterne av Guds ord ble inngitt av Guds Ånd, både innholdet og ordene de skulle bruke. Med andre ord: Guds Ord er sannheten i alle saker som den uttaler seg om. □

Danmark:

Kjøp boken "Under nådens himmellys"
av Olav Hermod Kydland!

Kontakt: Immanuel Fuglsang,
Herning, enten på Mobil 5088 0624
eller mail: im.fuglsang@gmail.com

110 danske kroner + porto.

Der vil blive afgivet en samlet bestilling til Norge for danske læsere. Og kontakt vil derefter tilgå de pågældende bogkøbere med oplysninger om levering samt betalingsmåde til en dansk opsamlingskonto.

Norge:

Se side 31.

Pinse på jord

Av Trygve Bjerkrheim

Det vert pinse på jord
når Guds skapande ord
gjer si gjerning i hjarta si mold.
Der vert blom, det vert frukt
ved Guds nåde og tukt,
det vert skinande, fullmogne foll.

Utan pinse og vår
vintervindande rår.
Ikkje kjærleik, men ugraset gror.
Herre, Anden din send
over by, over grend,
ved ditt veldige, levande ord!

Me treng pinse på jord,
langt i sør, høgt i nord.
Einast Anden kan fylla vår trong.
Han gjev liv, han gjev vår,
so mot himlen vi går,
med ein vonfull og sigrande song.

Den Hellige Ånds innsegl

AV HANS ERIK NISSEN

"..., i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt." (Ef 1,13)

Uten Den Hellige Ånd kan ingen bli en kristen. Heller ikke kan noen være en kristen uten å eie Den Hellige Ånd.

Av naturen kan ingen erkjenne syndens alvor. At Gud skulle kunne forkaste meg og dømme meg til fortapelse, kan jeg ikke forstå. Det hele blir endret når Den Hellige Ånd opplyser hjertet ved Guds ord. Da blir synden alvor. Hjertets kulde, likegyldighet og vrangvilje anklager og fordømmer. Jeg skylder Gud alt. Likevel takker, ærer og lyder jeg ham ikke som jeg skulle. Jeg selv kommer alltid i første rekke. Når jeg vil ha med Gud å gjøre, er det for å bruke ham.

Når Gud viser meg litt av fordervelsens avgrunn, kan jeg ikke tro at det er noen mulighet for meg til å bli frelst.

Men Ånden stanser ikke med å overbevise om synd. Å åpenbare Jesus er Den Hellige Ånds oppgave. Jeg kan høre og lese om ham,

men jeg kan ikke gi meg selv troen. Hvis Guds Ånd ikke fører Jesus inn i hjertet mitt, kommer han aldri inn. Men det er ikke noe Den Hellige Ånd heller vil, enn å herliggjøre Jesus.

Han gjør Jesus til ditt hjertes største og dyreste skatt. Han er ikke fjern og utilnærmelig. Hans kjærlighet varmer og gjennomgløder. Jeg vet at jeg er elsket av ham. Hans kjærlighet føder kjærligheten i hjertet mitt, og jeg elsker igjen.

Når det skjer, kan jeg ikke leve uten Jesus. Følelsene skifter. Snart er jeg kald, snart varm. Snart er jeg brennende, snart likegyldig. Når følelsene er sterke, er hjertet fylt av lovprisning av Jesus, Når de forsvinner, og det synes som Jesus har forlatt meg, da driver denne nøden meg til ham. Viktigere enn alt annet er Jesus og frelse for min sjel. Jeg vil heller dø enn å miste Jesus.

Dette er Åndens gjerning i hjertet.

(Fra andaktsboka "Ett er nødvendig" 29. juli, Lunde Forlag) □

Åndens forsegling

AV FRITS LARSEN

Det er pinsetid, og vi gleder oss i det håp som er foran oss, at sommeren kommer med varme og grøde og med høst. Vi har ikke sommeren enda, men vi regner med den. Våren er et tegn Gud har gitt alle dem som tar i mot Jesus i troen, et pant på det som kommer gjennom og ved Jesus. Han har gitt Den Hellig Ånd som et segl, en forsegling på noe som er tildelt, men enda ikke motatt i sin helhet. I Skriftens betydning betyr et segl tre bestemte forhold:

1. At en handling er apsolutt og utført i virkeligheten. Profeten Jeremia kjøpte en eiendom, skrev skjøte og forseglet den (Jer 32,9-10). Jesus sier: *"Jeg har herliggjort deg på jorden ved å fullføre den gjerning du har gitt meg å gjøre"* (Joh 17,4) og fullføre, han sa *"Det er fullbragt!"*. Det er noe å forsegle.

2. Dernest tyder seglet at det nå er en annens eiendom. Slik var det for Jeremia. Slik er det for Jesus. Dere er jo kjøpt, og prisen betalt

(1 Kor 6,20), og Gud har forseglet grunnvullen for hans hus her med ordene: Herren kjenner dem som hører ham til (2 Tim 2,19). Den Hellig Ånd, som gis de troende, forsegler oss som Kristi eiendom.

3. Endelig betyr seglet sikkerhet. Det er ikke hvem som helst som kan åpne et forseglet brev. Det er sendt sikkert under segl. Vi sendes gjennom denne verden under Guds segl, og han vil at vi skal komme godt fra reisen og nå vel hjem. Forseglingen skal garantere. Vår adresse er himlen, og der skal brevets sanne innhold bli kjent for alle.

La oss da glede oss også over denne side av gaven i Den Hellig Ånd. Vi har fått noe ferdig i Jesus, vi hører ham til, og vi skal nå hjem til ham.

Forseglingen sier også at vi enda ikke kan følge helt med i hva det er å være en kristen, et Guds barn. Vi lever i tro, men også i et levende håp ved oppstandelsen fra de døde, og oppstandelsen betyr nettopp noe med at det er ført tilbake til det opprinnelige igjen.

Forseglingen gjelder til forløsningens dag. Der er en slik forløsningens dag for oss, både fordi vi er i et legeme som ennå ikke er forløst fra dødens makt, og legemet skal også forvandles. Ånden er pant på det. Men der er enda en forløsning, en verdensforløsning, når alt skal komme på rette plass, og da skal vi alle finne ut av at Jesu verk er et fullkomment verk, og at det ikke har vært tilfeldigheter i den store plan, men der er mening i den på alle måter.

Vi beveger oss imot en stor åpenbaring, som får både salige Guds barn og skapningen til å juble; men hvor nettopp det perfekte må også bli selve smerten i fortapelsen, når det fullkomne skal sees, men aldri eies.

Gud gi oss en god pinse i den fred som Den Hellig Ånd gir oss ved Jesus. I ham er vår fred.

(Fra "Frits Larsen: Biografi og utvalgte artikler og foredrag" – Dansk Luthersk Forlag 1970 – Missionsvennen 1956. Shafan 02-05-08) □

God pinse!

AV KJELL SKARTVEIT

"Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne. I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget morsmål bli talt. Forskrekket og forundret spurte de: "Er de ikke galileere, alle disse som taler? Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? Vi er partere og medere og

elamitter, folk som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libyaområdet mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, jøder og proselytter, kretere og arabere – og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!"

(Apg 2,1-11)

**Bestill Bibelsk Tro
for 2024 og få
nr 5 og 6 for 2023**

Ordet pinse kommer av det greske ord pentekoste, som betyr den femtiende, noe som gir mening når man husker at pinse feires 50 dager etter påske.

Pinsen var opprinnelig en jødisk fest som markerte avslutningen på påsken og minnet om mottakelsen av de ti bud på Sinai, der Moses fikk lovens tavler. Derfor var det relativt store menneskemengder i Jerusalem den første pinsen i kristendommens historie.

I Det nye testamente fortelles det hvordan Den Hellige Ånd ti dager etter Jesu himmelfart kommer over apostlene, som var samlet for å feire den jødiske pinsefesten. På en merkelig måte ble de i stand til å forstå og tale alle mulige språk. Tre tusen kom til tro denne første pinsedag.

De første menighetene har sitt utspring i denne begivenheten, og mange kaller derfor også pinsedagen for Kirkens fødselsdag. Det var etter dette disiplene begynte å misjonere.

Bibelen forteller om Livets Gud, som er skaper av alt, og som puster sin egen pust inn i menneskets nese. Vi leser at Guds ånd svedde over vannet (1 Mos 1, 2), og den var med på å gi liv. Det er også pinsens fortelling, det er en ny skapelse vi er vitne til.

Paulus skriver at vi som tilhører Kristus, er Kristi kropp: *"For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer er ett legeme, enda de er mange, slik er det også med Kristus. For med én Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, trelle eller frie. Og vi har alle fått én Ånd å drikke."*

Denne pust, denne ånd, er det Paulus på mystisk vis snakker om når han skriver at *"med én Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme"*, uansett hvilket folkeslag vi tilhører. Som troende er vi ett på tvers av alle de grenser vi kan tenke oss, enten det er folkegrupper eller kjønn.

Etter at disiplene fikk Den Hellige Ånd vokste den kristne menigheten raskt. I løpet av få generasjoner var den i stand til å påvirke alt fra kultur til politiske beslutninger. Det kristne budskapet revolusjonerte antikkens verden, og

de kristne viste med sin offervilje at budskapet om lyset var verdt alt. Verden var blitt forandret. Spørsmålet mange stiller seg, er om kristenheten kan finne tilbake til den kraften som den en gang hadde, om den igjen kan formidle en tro som kan endre mennesker og kulturer.

Det som kjennetegnet Kirken i dens første tid, var dens aktualitet. Å forkynne det hellige og rene i en kultur der det å drepe mennesker var offentlig underholdning, krevde et mot det er vanskelig å forstå for dagens mennesker. Den var ikke redd for å korrigere staten, den ønsket å være en moralsk veiviser.

Bok:

"Levende forkynnelser eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

Den våget å snakke om lyset, selv om det innebar at den måtte ta avstand fra mørket. Mange kritiserer Paulus i dag, men de synes å glemme at det var under en klar og tydelig lære Kirken vokste. Det var når Kirken ble politisk korrekt, den mistet sin kraft.

Vår tids biskoper sier de vil be LHBTIQ-bevegelsen om tilgivelse, og uttrykker seg positivt til kampen for raushet og inkludering av radikal kjønnsteori. De kopierer verden, og bøyer seg for en bevegelse som holder normløsheten som et ideal. En bevegelse som avviser sannheten, sier vi skal være norm-kritiske, og holder samtykket som den øverste standard. Men når Kirken sier ja til LHBTIQ-bevegelsen, sier den også nei til normenes utgangspunkt. Gud har aldri sagt at en handling er moralsk akseptabel så lenge vi samtykker.

Hva vi ser, er en kirke som ikke lenger elsker Gud. Hadde den elsket Gud, ville den holdt Hans bud. Og den ville gjort med glede, for sannhetens ånd ville stadig vært hos den. Men den som forneker sannheten, forneker også Gud.

Kirken har vært gjennom mange kriser, vår tids krise er ikke den første, men den kan bli den verste. Gud søker frivillige som elsker Ham og lar seg bruke. Jesus Kristus tvinger ingen, han sendte ut mennesker som av fri vilje sa ja. En frihet som la grunnlaget for vår kristne kultur, en frihet vi risikerer å tape dersom kristendommen taper sin kraft og innflytelse.

La oss være en kirke som elsker Gud og holder Hans bud, bare da kan vi oppfylle kallet om å være lys og salt i samfunnet.

God pinse! □

Mitt lys og min frelse

AV REIDAR ERIKSEN

"Herren er mitt lys og min frelse, hvem skulle jeg frykte? Herren er mitt livs vern, hvem skulle jeg engstes for?" Sal 27,1.

Mitt lys og min frelse – mitt livs vern, det er Herren. – Og når det er sant, hvilken grunn har jeg så til frykt og angst i livet?

Dette er den ekte og sanne kristne tro som alene kan gi den rette frimodighet og styrke. Det er ikke hovmodstanker salmisten skriver. Heller ikke står dette som uttrykk for et kristenliv uten anfektelse eller motgang. Tvert imot. Han som vitner dette kjenner vel til kamp og fristelse, synd og fall, motstand og fiender. Det er en del av hans hverdag. Og han er selv i dyp anfektelse når han sier dette. Det vitner budskapet i salmen om. Han er syndig og skitten og kjenner sin utroskap. Ja, han kjenner seg forkastet av Gud. (v. 9).

Likevel er hans frimodige vitnesbyrd så ekte og

sterkt. Hvordan er det mulig? Det har først og fremst sin grunn i at han har satt sin lit til Guds løfter. I all sin nød har han vendt seg til Guds løfter. Ja, han minner faktisk Gud om dem (v. 8). Da får han se at hans frelsesgrunn ikke finnes i ham selv: Den ligger utenfor ham selv og er uavhengig av han. For hans frelse ligger i løftet om Messias, frelseren som skal komme. Dette er den frelsesgrunnen som er konstant og som holder under alle livets forhold for hver den som har tatt sin tilfukt til den.

Dette er budskapet til alt Guds folk gjennom dette salmeordet. Guds evige frelsesråd er evig uforanderlig. For det har sin grunn i Jesus som verdens lys. *"I ham var liv, og livet var menneskenes lys..."* (Joh 1,4).

Som kristen skal jeg få leve i dette lyset som mitt livs element. Og jeg skal få vandre i lyset, slik han er i lyset, og jeg skal få ha del i alt hva

Guds løfter inneholder. For de er alle bundet til Jesus (2 Kor 1,20).

Dette er Guds nådes lys i mitt liv. Selv kom han inn i mitt mørke og kalte meg ved Evangeliet. Jeg fikk et møte med Jesus, Det ble et avslørende møte, der jeg fikk se min synd og kjenne min nød. Men så fikk jeg også se hvem Jesus var. Han har tatt seg av min sak. Jeg fikk min synd slettet ut og fikk livet i et ordnet forhold hos Gud. For en nåde! *"Jeg er verdens lys"*, sier Jesus. *"Den som følger meg, skal ikke vandre i mørke, men ha livsens lys"* (Joh 8,12). Det er uendelig stort å få eie livsens lys. "Jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor intet godt", sier Paulus. Det er bare ved Ordets lys han kan komme til en slik erkjennelse Men så kan han også si: "Jeg vet på hvem jeg tror." Å kunne si dette er å eie livsens lys.

I lyset fra Guds Ord får jeg se at dette er en konstant og uforanderlig tilstand. Også når

dagene er mørke og vanskelige. *"Når han vandrer i mørket, og intet lys skinner for ham, skal han sette sin lit til Herrens navn og stole på sin Gud."* (Jes 50,10). – Guds Ord er vårt sanne lys og vår ledestjerne. Det er "en lykt for vår fot og et lys på vår sti." – Skal jeg få eie livsens lys og ikke gå meg vill på min vandring, må Guds evige, sanne Ord få være mitt livs vern. Ordet er den største skatt og rikdom. Det tar aldri feil.

Å eie Guds Ords lys er største lykke noen kan eie. Lykkelig det folk som eier og tar vare på det. Vender vi oss bort fra dette lyset, vil mørket snart ruge over landet igjen. Guds Ords lys er vårt eneste håp. – Vi må la det lyse i våre hjerter, og vi må holde lyset klart skinnende for folk og land.

(Fra Bibelsk Tro nr. 1-1992) □

Faderfavnen åpen

AV CARL OLOF ROSENIUS

"Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham. Han fikk medynk med ham, løp ham i møte, falt om halsen på ham og kysset ham" (Luk 15,20).

Makeløse, guddommelige tilgivelse! Hadde ikke faren god grunn til å si: Gå din vei, uverdigg og utskjemt som du er. Arven din har du ødelagt, og barneretten har du forspilt. Men nei! Ikke med et eneste ord bebreider han sønnen for det han har gjort. Heller ikke krever han den minste erstatning. Men han ifører ham straks den beste kledningen, gir ham ring på fingeren, sko på føttene og lager til en velkomstfest for ham i hjemmet!

Slik har Jesus selv skildret for oss hvordan Guds tilgivelse er. Det var ikke dette at sønnen kom hjem som gjorde farshjertet forsonlig mot ham. Nei, farshjertet var uforandret, fullt

av tilgivende kjærlighet også under sønnens fravær og dype fall i grove synder. Det var alt på forhånd helt ut forsonet. Men han som gikk bort, hadde ingen nytte av det, før han vendte hjemover.

Dette sier oss at Gud er forlikt – også med de ugudelige, vantro og uomvendte. Jesus har på en dag tatt bort også deres synder. Også for dem er syndenes forlatelse og den beste kledning ferdig, i Jesus. Kristi rettferdighets skinnende, hvite drakt har alt lenge vært ferdig for dem, og den venter bare på å bli mottatt.

(Fra Kristus – vår rettferdighet. 19. dag) □

Husk å betale bladpengene for 2024!

Den sten som bygningsmennene forkastet

AV MARTIN LUTHER

"Den sten som bygningsmennene forkastet, er blitt hovedhjørnesteinen" Salme 118,22.

Her kommer han nå til den hellige kristenhetens hode og fremstiller også ham til eksempel for oss. Om hvordan han likeså vel som alle hellige også er blitt ydmyket og opphøyet, – ja, enda mer så det ikke skal synes merkelig eller underlig for oss om vi tåler bedrøvelse eller anføtelser. Har de kalt husfaren Be`elsebul, hvor meget mer vil de da kalle hans husfolk slik! En trell er ikke bedre enn sin herre. Men i dette verset beskriver han kort Kristi lidelse og oppstandelse. For i det han sier at den er forkastet, hentyder han til den lidelse, død, forsmedelse og hån som ble lagt på Kristus. I dette at den er blitt til hjørnesteinen, antyder han i hans oppstandelse, liv og herredømme i evighet og fremstiller det i bilde av en bygning. Det er som når en eller annen sten ikke vil la seg føye inn i muren eller tilpasse seg de andre stener, så man må kaste den bort. Når det så kommer en fremmed mester, som godt forstår å bruke denne stenen, og han sier: Vent litt, dere store narrer, – er dere byggmestre og kan ikke bruke denne stenen? Den er god nok for meg. Jeg vil ikke bruke den til å lappe hullene med eller la den være til fyllmasse. Den skal heller ikke være så uanselig som en alminnelig mursten, men den skal ligge som hjørnesteinen i grunnen, en som ikke bærer en mur, men to murer for meg, og den skal gagne mer enn noen annen sten, ja, mer enn alle stener i hele bygningen. Dermed vil ikke Kristus føye seg etter fariseernes vesen og hellighet, eller etter all verden. De kan ikke tåle ham, for han ødela hele deres bygning, straffet og klandret deres skjønne, ytre, hellige vesen. Da ble de vrede, fordømte og forkastet

ham, for de visste ikke hva han duget til. Da antok Gud, den rette byggmesteren, ham og gjorde ham til en hjørnestein i den grunnen som hele kristenheten, – forenet av både jøder og hedninger, – hvilte på. Slik går det ham ennå (i dag). For stenen er forkastet, – heter forkastet og vedblir å være forkastet. Men ikke desto mindre er og blir han dyrebar, edel og kjær for de rettferdige og troende, de som ikke bygger på sitt eget menneskeverk eller på fyrstemakt, men på denne stenen.

Legg imidlertid merke til hvem det er, som forkaster denne stenen. Det er ikke dårlige mennesker, men de aller beste, – nemlig de helligste, de klokeste, de lærdeste, de største, de edleste – de som vil støte seg på stenen. For de elendige, stakkars syndere, bedrøvede, villfarende, foraktet, ringe og ulærde, de blir glade ved ham, og holder hjertelig av ham. Men de andre heter byggmestre. Det vil si: Det er de som bygger opp, forbereder og regjerer til beste for folket med lære og preken. De holdes ikke for å være ødeleggere, skadelige, udyktige, men de er byggmestre, de nødvendige, nyttigste og beste folk på jorden. Himmelen vil visselig falle ned før det blir aften, og land og folk går til grunne dersom de ikke er her. Det er de som regjerer både i geislige og verdslige stender, de som har brakt orden i landet og folket med sine lover, slik at det kan bestå. Og ut over dette vil de bestemme også over Gud selv. I det jødiske folket var det nettopp disse, – yppersteprestene og fyrstene i Jerusalem, Pilatus fra Roma og Herodes fra Galilea. Disse ville forkaste denne stenen og ikke tåle den i sin bygning eller i deres rike, for de kjente nok en som var bedre.

Er det derfor underlig om konger, fyrster,

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

biskoper, herremenn, hellige, vise, kloke, rike og lærde folk forfølger evangeliet? Hvem skulle ellers gjøre det? Ingen andre kan dog gjøre det. Skal det forfølges, må disse gjøre det, for de er byggmestrene. Og de gjør det også på embetetes vegne, for de må sørge for at deres bygning ikke får hull, en revne eller en misdannelse. Derfor skal og kan de ikke tåle Guds ord eller dem som taler det, for han (Kristus) skjemmer ut deres bygning, lager huller og revner i den, er en opprører og forfører folket, som de så smukt har bygget opp, ordnet og samlet, idet han gjør det ganske annerledes enn dem.

Men merk deg som en stor trøst at det her er to bygninger overfor hverandre, og den ene forkaster den andre. Men den som forkastes slik, har en mektig byggmester, som i stedet for én sten reiser to faste, evige murer. Hva blir det i midlertid av den bygningen og de byggmestrene som forkaster den andre bygningen? Om disse ties det her fullstendig, og Gud vet intet om dem. Det er et tegn på at de med sin

bygning skal gå til grunne. For han taler bare om den forkastede stenen og bygningen. Den tar han seg av. Vokt deg derfor, og la deg ikke finne under den bygningen som gjerne fordømmer, forkaster og opptrer som den overlegne. Vær heller ikke engstelig fordi du er under den bygningen som blir forkastet. For Gud vil ikke forkaste deg og ikke kjennes ved dem som forkaster deg, men lar dem gå til grunne og lar deg leve evig. Det skal ikke bestå noen rettferdighet, ikke noen gjerning, ikke noen hellighet uten den ene som er Kristus, denne hjørnesteinen. Det er jo ingen annen hjørnestein. Våre egne gjerninger kan ikke være denne hjørnesteinen, om man enn ville bygge evig på dem, men de skal være som agner for vinden. Det vil ikke gå annerledes. Det heter at denne forkastede stenen er hjørnesteinen eller den første grunnsteinen, 1 Kor 3,10-11.

(Luther i Bibelfortolkning og prædikener, s.321-323, Eksistensen dk. 2017, utgave fra 1964) □

Førsteplasskjærligheten – takknemlighetskjærligheten

AV KNUF LID

Hvordan kunne det gå så galt i Efesermenigheten? (Åp 2). Tålmodig, utholdende og vranglærebekjempende. Eksemplarisk sett fra utsiden!

”Du har forlatt din første kjærlighet!” (v. 4). Hva mener Jesus med ”din første kjærlighet”? I Luk 7,36-50 kommer en angrende, løsaktig kvinne, altfor godt kjent blant byens menn, ubedt inn i et selskap hos fariseeren Simon, der Jesus er blant gjestene som er benket til bords. Hun bøyer seg over hans føtter og gråter – og tørker føttene hans med håret sitt. Dette vekker nedverdiggende følelser hos verten. Han tenker at hadde Jesus vært en profet, da hadde han forstått hva slags simpelt kvinnemenneske

dette var. Men han tenker ikke på at Jesus leser tankene hans. Jesu reaksjon munner ut i: ”Hennes mange synder er henne forlatt, derfor elsker hun meget! Den som lite er tilgitt, elsker lite!” (v. 47).

Når jeg dveler ved denne teksten – opp mot situasjonen i Efesermenigheten, tenker jeg på at det kan tyde på at årsaken til at de har forlatt sin første kjærlighet var at de var lite tilgitt.

Rosenius skriver i en andakt over Rom 5,20: ”Å, hvor mye godt det kommer ut av at synden blir stor!” ”Fallet skulle bli stort!” står det. Ikke nødvendigvis store synder i menneskelige øyne. At synden blir stor, betyr at en ser sin synd som stor!

En mann sendte på dødsleiet bud på presten. Han fortalte da at som liten gutt hadde han vært et ærend hos landhandleren. Der hadde han fått se en 25-øring som lå på disken. Den tok han. Og han kom seg aldri til å levere den tilbake. Nå var kjøpmannen forlenget død, og saken var uoppgjort. Så kom spørsmålet til presten: "Tror du Gud kan tilgi at jeg tok den 25-øringen?"

Det var gledelig for presten å kunne fortelle om Ham som hadde sonet all synd, også tjuveriet av den 25-øringen!

Synden var blitt stor for denne mannen – nåden ble enda større!

Bo Giertz har som overskrift over sin kommentar til Luk 7,36-50: "Kjærligheten som kommer av tilgivelsen". Det oppstår altså en kjærlighet hos en som er tilgitt – til den som tilgir. Det nærmeste vi kommer i vårt hverdag-

sliv er kanskje når et menneske blir reddet opp av et synkehull, eller ut av en brann, eller fra å drukne. En får en sterk takknemlighet til den som redder en!

Slik blir det også for den som stadig ser seg som en fortapt synder. Det blir så uendelig stort at Jesus virkelig har tatt på seg straffen for alle mine synder! Denne kjærligheten til Jesus hadde synderinnen i Luk 7 fått! Den kjærligheten til Jesus skulle ha førsteplassen hos enhver kristen. For "I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss, og gitt sin sønn til soning for våre synder" (1 Joh 4,10).

Har vi forstått dette – og forstår vi stadig dette – i vårt hjerte, da er takknemlighetskjærligheten til Jesus blitt førsteplasskjærligheten i livet vårt. □

David og Goliat

AV RAGNAR OPSTAD

Filistrane til strid mot Israel

1 Sam 17,3-5: "Filistrane stod attmed fjellet på eine sida, og israelittane attmed fjellet på hi sida, så dei hadde dalen imellom seg. Då kom det ei holmgangskjempe ut frå filisterleiren. Han heitte Goliat og var frå Gat. Han var seks alner og ei spann høg (tre meter og tjuufem cm) På hovudet hadde han ein koparhjelme, og han var kledd i ei skjelbrynje. Brynja vog 5000 sekel kopar" (5,7 kg).

Han steig fram og ropa over til Israelfylkinga og sa til dei: – Vel ut ein mann og lat han koma ned til meg! Dersom han kan kjempa med meg og fella meg, så skal vi vera trælur for dykk. Men dersom eg får bukt med han og feller han, så skal de vera våre trælur og tena oss."

Goliat steig fram i sitt eige namn, i kraft av sin eigen styrke, men David gjekk i namnet åt Herren og i tillit til han.

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.

Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Vår redningsmann

Vi hadde alt tapt slaget mot undergrunnens Goliat og vorte hans slavar gjennom Adam, slekta sin representant, og gjennom våre egne synder. Men David, vår redningsmann frå Golgata, den nye Adam, ville på vegne av heile menneskeslekta vinna oss tilbake og ta byttet frå han som hadde forført oss, vi som var Guds eigedom. Det første, store slaget då Jesus møtte Satan – og overvann hans freistingar, var i dei førti dagar og netter han var i øydemarka for å verta freista.

Siste og hardaste striden stod i Getsemane og på Golgata.

Striden galdt oss. Her kunne ikkje vi gjera noko; vi var alt i trældom under mørkets fyrste.

”Jesus vant og jeg har vunnet”

Goliat ville ha tvikamp som skulle avgjera lagnaden til alt folket. Han fekk det til slutt som han ville.

Vi kjenner til korleis det gjekk. David sigra – ikkje berre for sin eigen del, men sigeren galdt først og fremst alt folket. Folket som ikkje hadde lyfta ein finger i striden, fekk del i sigeren, alt folket i heile Israel. Filistrane rømde og vart forfylgde av mennene frå Israel og frå Juda. Det låg ei mengd slegne filistrar etter vegen.

Dette er jo ei hending eller bilete som viser fram til den sigeren Jesus vann for oss over avgrunnens Goliat.

Hans siger er vår siger

Tenk når krigsfolket vende heim att og fortalde om striden og utfallet av han. Skulle då dei der heime tvila på at sigeren også galdt dei? David sin kamp med Goliat resulterte i fridom for folket, og eg vil tru at fridomsbodskapen vart til stor glede då det nådde fram. Har ikkje ein kristen grunn til å gleda seg mykje meir over den siger som vår himmelske David vann for oss!

”Til fridom har Kristus frigjort oss –”
(Gal 5,1).

”Mitt hjarta skal fryda seg i di frelse”
(Sal 1,6).

Den dyre pris

Det kosta Jesus livet då han kjøpte oss frie; ja, meir enn det. Han måtte ta straffa for vår synd og vart forlaten av Gud. Det siste var det tyngste for Jesus. Vår synd og vårt lettsinn kosta han dyrt.

Jesus vart sjølv gjort til synd. Der var di synd med, også den du måtte liggja under for. Han oppfylte det som Gud gjennom si lov kravde av oss, bevist ved at Jesus vart vekt opp frå dei døde. Jesus fekk smaka den evige fortapinga for vår skuld. Kva det var, forstår vi ikkje. Det må gjennomlevast skal ein forstå det. Og Bibelen fortel oss at mange er dei som ein dag skal koma til å forstå det gjennom eiga erfaring; om ikkje i same grad som Jesus, som tok straffa for alle.

Så langt eg forstår av Guds ord, skal det vera gradsskilnad både i fortapinga og i himmelen;

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

*Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospitale i
Anatagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.*

Takk for gaven på Vipps: 712.003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

alt etter korleis vi har forvalta det lys vi har hatt. Men himmel er himmel og helvete er helvete. Vi står alle i fare for å hamna i fortapinga, du som les og eg som skriv. Får ikkje Herren ta seg av oss, hamnar vi der.

Då Jesus kunne proklamera at det var fullført, var det gjort soning for all synd, både den som er gjort, og som kjem til å verta gjort så lenge verda står. Den synda som Jesus døydde for, skal ikkje du gje rom i livet ditt.

No har vår David, Jesus Kristus, sigra over vår motstandar, avgrunnens Goliat, og fridomsbodskapen har gått ut. Har han nådd deg? Har han skapt glede? Du er kjøpt fri frå dine synder og Satans makt over deg. Har det gått opp for deg?

Du er fri

Dersom ein brotsmann venta på at dødsdomen

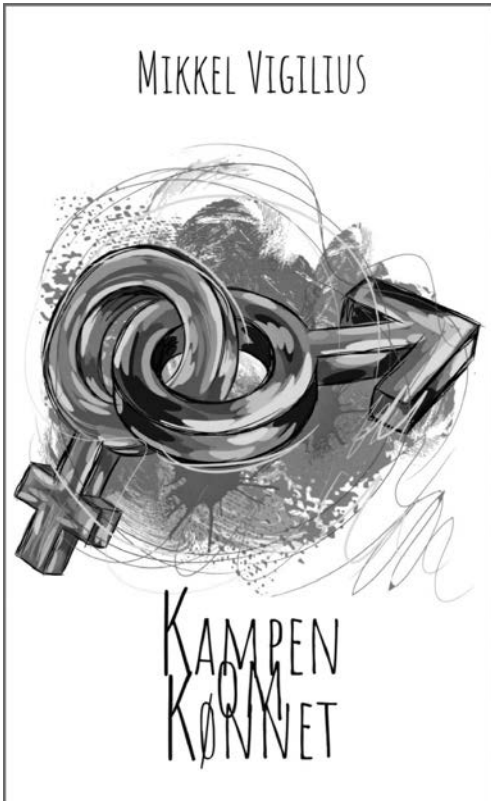
skulle eksekverast; tenk då å få høyra orda: Du er fri! Det var det som skjedd med Barabbas.

Kva skulle Barabbas gjera då fridomsorda nådde øyro hans? Ja, om han trudde det han hørde, så ville det skapa undring, glede og takksemd, vil eg tru.

Du er i same stilling som han. Jesus har gjort det same for deg. Du òg hadde fått ein dødsdom. Du var delaktig i Adams fall – saman med dine eigne synder. Alt dette tok Jesus på seg. Difor er du fri.

”All verdens synd på ham ble kast, hver fange frihet fikk.”

Verda har Frelsaren løyst ut or bandet, ja, på sitt hjarta kvar syndar han bar, då på sitt kors under hugverk og vande, til vår utløsning han sonofret var. Vreiden han sløkte då blodkjelda flødde, skuldbrevet vårt det var sletta med blod.

”Til mann og kvinne skapte ham dem.”
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet. Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter. Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier. Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker? Boka ”Kampen om kønnet” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgisk perspektiv. Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn. Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se bestillingsinfo nederst på s. 31.

Domaren sjølv for dei dødsdømde døydde, Gud er forsona og Gud er oss god.

Kome, då sjeler, ja, syndarar alle, tak imot nåden for synd og for brot! Om me enn alle i Adam har falle, har då vår Frelsar alt saman gjort godt. Er det då rett at dei utløyste trælær ennå vil tola den lekkja dei bar" nei, me vil alle som frikjøpte sjeler Lova i fridom vår Gud og vår Far!

Mildaste Jesus, mitt liv og mi sæle, døden på korset vert rekna som min, Jesus, min hyrding, eg kjenner ditt mæle, eg står då teikna

i såra som din. Før skal du nekta deg sjølv og din Fader, førenn eg derfrå skal utstroken bli. Glad kan eg syngja: meg ingen ting skader, snara er brosten og fuglen er fri!

(Gml. Sb. nr. 135 "Open står Jesu miskunnsame nåde", v. 2-4)

"Jeg har vunnet, Jesus vant, døden oppslukt er til seier. Jesus mørkets fyrste bandt, jeg den kjøpte frihet eier. Åpen har jeg himlen funnet, Jesus vant, og jeg har vunnet!"

(Nr 666 i Sb.) □

Fremmed ild

AV PER BERGENE HOLM

Arons sønner, Nadab og Abihu, bar fram røkelse for Herrens åsyn (3 Mos 10). Røkelse uttrykker bønn og lovprisning. De ville så gjerne takke og love Gud, prise ham for hans storhet, godhet og nåde. Det var ikke noe Gud hadde påbudt dem, men det sprang fram av deres egne hjerter.

Skulle ikke Gud fryde og glede seg over slike tjenere, som av frivillig hjerte og uten noe bud henga seg til ham i bønn og lovprisning? Men det gikk ild ut fra Herrens åsyn og fortærte dem, og de døde for Herrens åsyn.

Moderne lovsang har en veldig plass i de fleste forsamlinger. Mennesker hengir seg til Gud i bønn og lovprisning. Det anses som en selvfølge at Gud synes om det og fryder seg over det. Men når vi leser i Guds ord, ser vi at det ikke alltid er slik. Om det var noen iblant dere som ville stenge tempeldørene, sier Gud gjennom profeten (Mal 1,10). *"Jeg hater og forakter de høytidene dere feirer, og festene dere holder, byr meg imot (...) La meg slippe dine larmende sanger! Jeg vil ikke høre på ditt harpespill"* (Amos 5,21.23).

Det er ikke opp til oss hvordan vi vil tre fram

for Gud. Gud er Den Hellige og forferdelige, og en synder kan ikke uten videre tre fram for ham (jf 2 Mos 19,12ff). Det hjelper ikke om intensjonen er aldri så god, noe Ussa fikk oppleve da han ville berge paktsarken (2 Sam 6,7). I hele den gamle pakts tid forordnet Gud selv gudstjenesten, og den var i ett og alt i pakt med hans frelsesåpenbaring. Både ofringene, røkelsen og lovsangen var uløselig knyttet til løftet om Ham som skulle komme, om stedfortrederen som ved sin død skulle sone synden, ta bort forbannelsen og bringe velsignelse til folket.

En gudstjeneste, offer, røkelse og lovsang som ikke var knyttet til Guds frelsesåpenbaring, men var selvvalgt gudsdyrkelse hvor man trådte fram for Gud uten Mellommannen, uten det stedfortredende soningsblodet, var ikke bare mangelfull, men var under Guds dom. Det var som hedenskap og avgudsdyrkelse.

Mye av vår tids lovsang og gudstjeneste må karakteriseres som selvvalgt gudsdyrkelse. Vi akter ikke på Guds ord, vi akter ikke på at vi skal fram for Den Hellige, og at det er Han som setter vilkårene for vår framtrede. Nei,

vi springer fram med våre larmende sanger som vi selv synes så godt om, og så tenker vi at Gud må være begeistret. Som Israel har vi hentet inspirasjonen til vår gudstjeneste og vår

lovsang fra hedenskapets fester og høytider. Det er ikke hva som sømmer seg i Guds nærhet, det er ikke sangen om Lammet som lyder, men det er fremmed ild. □

Jødehatets egentlige vesen

AV ODD SVERRE HOVE

Jødehat er et beinhardt og nådeløst hat – med jødisk blod og død som formål og endestasjon. Men det er samtidig ideologisk sett mykt, føyelig og formbart som myk leire – når det gjelder å infiltrerer seg selv inn i en hvilken som helst politisk ideologi eller maktstørrelse.

Begge deler kan vi se av jødehatets historie. I faraos Egypt kom det en ny farao ”som ikke kjente Josef”. Jødehatideologien hans handlet om å utrydde jødefolket ved å drepe de nyfødte jødiske guttebarna. Eller ved å pålegge hele folket tyngre og tyngre slavearbeid.

I Sinaiørkenen ble jødefolket konfrontert med en annen jødehater: Amalek. Han satset på folkemord på hele jødefolket med ett

knusende militært angrep. Det ble nedkjempet fordi Moses fikk hjelp til å holde hendene sine løftet i vedvarende bønn.

I dronning Esters Persia var det en Amalek-ætling, en ”agagit”, som fikk klubbet en jødehatlov med jødisk folkemord som formål. Den loven ble siden gjort maktesløs ved at dronning Ester fikk satt igjennom en motlov som handlet om jødisk selvforsvarsrett.

Og allerede disse tre eksemplene fra Det gamle testamentet illustrerer de to hovedpoengene ovenfor: Jødehatet er et innbitt og nådeløst hat med jødisk blod og død som overordnet endestasjon. Men jødehatet er ekstremt føyelig og tilpasningsdyktig når det gjelder å vinne seg politiske maktposisjoner i

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

hvilke som helst (ytterst forskjellige) politiske makt-konstellasjoner.

Det samme bildet avtegner seg i all senere historie. Urkirken var knapt nådd tredje eller fjerde generasjon – før jødehatet snek seg inn i tankegangen hos toneangivende hedningekristne lederskikkelser. Av vesen og natur var jødehatet fremdeles beinhardt hatefullt. Men som infiltrasjonsmetode kledde det seg nå opp i fromme nytestamentlig kristne klær. Historisk skrekkeksempel: stortaleren Johannes Kryssostomus ("Gullmunnen").

Den kristne middelalderens kirkehistorie er deretter altfor, altfor full av lignende – ja verre – skrekkehistorier. Det middelalderkristne jødehatets mål var fremdeles nådeløs jødeutryddelse. Men fremgangsmåte og metode handlet nå om det som til enhver tid var de kristne kirkefyrstenes politiske ideologier. Jødehatet snek seg i hver fase inn i tankegangen, ikledd tilsynelatende uskyldig ytre drakt. Men i maktposisjon var målet hver gang klart. Jøder skulle mest mulig kollektivt myrdes – eller i det minste utvises fra hvert land slik at fyrsten kunne beslaglegge jødiske formuer.

Noe lignende ser man i tidligmiddelalderens fremvekst av islam. Muhammed prøvde først å infiltrere de jødiske byene i Arabia. Deretter kriget han mot dem og myrdet mange, slik som i oasebyen Khaybar i år 628 eKr. Fra da av har jødehatideologi bodd i både Koranen og Hadith.

I vår tid er det Omarkalifenes jihadistiske ideologi som er gjenopplivet og forsøkt modernisert i vår tids militant islamisme. Med jødehat i en iboende hovedrolle. Så viktig er jødehatets hovedrolle innen moderne jihadisme at sjiamuslimere gladelig overser det 1.400 år gamle hatet mot sunnimuslimene – hvis sunniene bare hate jøder sterkt nok. Da finansierer og væpner sjiaene gladelig Hamas-sunniene i Gasa.

I det 20. århundret ble både fascistisk, nazistisk og kommunistisk ideologi raskt infiltrert av jødehat. Og kampen for å få myrdet flest mulig jøder fortsatte mer og mer

heseblesende helt til Hitler ikke lenger så noe annet håp enn selvmord og død i en bunker i Berlin.

Og siden både marxister og ettermarxistiske venstresosialister bare har en rent bevisstløs tro på Feuerbachs opiumstese – har de i våre dager simpelthen ingen motforestillinger mot å alliere seg med de militante jihadistenes jødehat.

Historisk betraktet må vi altså konkludere med at jødehat ikke utgjør bare én ideologi. Tvert imot: Jødehatet er så tilpasningsdyktig at det gladelig tilpasser seg en hvilken som helst politiskideologisk størrelse eller allianse, bare den byr på dagferske muligheter for å sikre jødehatet politisk makt.

Det er denne historiske observasjonen som gjør det tankevekkende å spørre etter jødehatets egentlige vesen. Men det er et metafysisk spørsmål. Og svaret på spørsmålet er dermed også metafysisk. For noen årtier siden hørte jeg redaktør Arthur Berg besvare spørsmålet. Han sa: Jødehatet er av vesen og natur Gudshat. Jødehatet er hat rettet mot Gud.

Det fins skriftbevis for den tesen. Man kan studere spørsmålet ved å lese Ester 3:8f ; Matt 13,28 og Åp 12,13+17. Gud har en metafysisk fiende med en egen metafysisk hær. Han hater Gud. Derfor hater han også Guds folk, Israel. Og av samme grunn hater han også Guds hedningekristne folk, den troende kristne kirke.

I vår tid sier både jødisk sionisme og kristen sionisme på ett hovedpunkt akkurat det samme: Det historisk sett mest effektive virkemiddelet mot globalt jødehat er å opprette en egen jødisk stat: Israel. Men den staten må være så politisk og militært sterk at den til enhver tid greier å nedkjempe jødehat som har kapret seg truende militærmakt. Slik som Hamas i Gasa og Hisbollah i Libanon. Og slik som ayatollaregimet i Iran. □

Husk å betale bladpengene for 2024!

De onde ånders realitet og løgnprofetene

AV DAG RISDAL

Foranledningen til det som berettes er at den ugudelige kong Akab planlegger et felttog mot Syria for å gjenvinne en by der. Han benytter den gudfryktige kong Josafats besøk til å be om hjelp i denne krigen. Men Josafat blir betenkelig. Han ber Akab først undersøke hva som er Herrens vilje i denne saken! Her i 1 Kong 22,6 ser vi hvordan den ugudelige Akab kaller sammen 400 profeter som verken er Baalsprofeter eller sanne Herrens profeter, men falske profeter (løgnprofeter). Disse var det kong Akab hadde omgitt seg med. Løgnprofetene gir kongen (Akab) det svar som de vet han ønsker og svarer samstemmig: *"... Dra opp! Herren vil gi det i kongens hånd!"* Det er farlig å leve i kompromiss med sannheten! Da får vi nøyaktig det svar vi ønsker. Og det fikk altså nå kong Akab! Løgnprofetene talte alle med en munn til Akab: Du skal få seier!

Men i fortsettelsen viser det seg at den gudfryktige Josafat har ingen tillit til det rådet som disse profetene gir. Han merker den falske ånd som bor i dem og spør Akab om han ikke også har *"en annen Herrens profet"* (1 Kong 22,7). Det viser seg at Akab har én mann (profet) – Mika – men han spår bare ondt mot Akab! Her kjenner vi igjen noe av spenningen innen vårt eget åndelige miljø i dag. De religiøse ledere fornemmer at de bibeltro kun har et negativt budskap og vil helst ikke høre på dem!

Budet som hentet Mika prøver å få ham til å "modifisere" seg. Også han bør forkynne Akab et godt og gledelig budskap – for det har nemlig de 400 andre profetene gjort. Men Mika er av sannheten! Til å begynne med gir Mika nøyaktig samme svar som de falske profeter. Men Akab skjønner at dette egentlig ikke er hans svar (v.13-15). Han vil vite sannheten (v.16).

Mika gir ham nå sitt egentlige og guddommelige svar! For sitt profetiske øye har han sett Israels hær spredt som en fårehjord uten hyrde (v.17). Kong Akab er altså falt i striden og hæren er spredt.

Dette er tankevekkende i vår egen aktuelle situasjon: En hjord (menighet) uten bibelsk og åndelig hyrde! I fortsettelsen her i 1 Kong 22,19-23 beretter Mika at han har sett en mønstring i himmelen for Guds trone. Og Herren har i sitt råd besluttet at den ugudelige Akab skal dra opp til Ramat for der å falle i striden. Herren søker nå etter den ånd som vil overtale Akab til å dra dit. *"Da gikk ånden (spådomsånden) fram og stilte seg for Herrens åsyn og sa: Jeg skal lokke ham ...Jeg vil være en løgnens ånd i alle hans profeters munn ..."* (1 Kong 22,21-22).

Og Herren svarte: *"Se, nå har Herren lagt en løgnens ånd i munnen på alle disse profetene dine. Men Herren har varslet ulykke for deg"* (v.23). Dette er uhyggelig: Herren kan straffe og forherde ved å sende *"løgnens ånd"*, sml. 2 Tess 2,11!

Det blir nå en konfrontasjon mellom den falske og sanne ånd (v.24-25) og dermed mellom de falske og sanne profeter, altså en kamp og strid innen selve åndeverdenen!

Mika svarer rolig at kjensgjerningene skal stadfeste hvem som har rett. Vi bør merke oss de siste ord av Mika: *"... Hør dette, alle folk!"* (v.28).

Mikas profeti har uten tvil virket sterkt på den ugudelige kong Akab. For nå er han blitt redd! For å unngå at syrerne i krigen skal rette sine våpen mot ham, tar han på seg klær som en vanlig soldat. Men i den åndelige strid nytter det ikke å forkle seg. I fortsettelsen leser vi at en mann skyter på lykke og fromme med sin bue ut mot fiendehæren. Herren styrer pilen så den treffer Akab i magen og han forblør seg

til døden (v.35). Det gikk nøyaktig som Mika hadde profetert (1 Kong 22,17). Herrens dom over den ugudelige kong Akab blir derved stadfestet og Elias' profeti går i oppfyllelse. (1 Kong 21,19).

Hele denne beretningen viser hvilken uhyggelig og forførende åndsmakt de falske profeter har. Men de personer som har Jesus og Guds Ånd i sitt hjerte blir bevart hos Herren uten å bli forført. *"For alt det som er født av Gud, seirer over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden: vår tro"* (1 Joh 5,4).

I ånde verdenen pågår en intens konfrontasjon mellom sannhet og løgn. Denne åndskampen vil uten tvil forsterkes i endetiden. Men Jesus har seiret: *"Dette har jeg talt til dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden"* (Joh 16,33).

Helt fra verdens begynnelse og til nå har det vært kamp og spenning mellom lys og mørke, mellom sannhet og løgn, mellom guddommelig ledelse og satanisk forførelse. Og slik vil det bli – inntil Herren kommer igjen!

Apostelen Paulus skriver at *"vår forkyn-nelse skyldes ikke villfarelse eller urenheter, og den kom ikke med svik"* (1 Tess 2,3). Og videre skriver han: *"Derfor takker vi også alltid Gud for dette: Da dere fikk det ord som vi forkynte, tok dere imot det, ikke som et menneskeord, men som det i sannhet er, som Guds ord, som virker med kraft i dere som tror"* (1 Tess 2,13).

Altså: På den ene side løgn og villfarelse og på den annen side: sannhet og åndsmakt fra Gud. Disse to linjer går gjennom hele Bibelen! Og det er neppe tvil om at i endetiden skal løgnens og villfarelsens ånd ta overhånd. Av den grunn blir denne tid så farlig og forførende! Og vi formaner derfor til å "prøve åndene" i det som

Hefтет: "Når han kommer"

Hefтет "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "Når han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891 – 1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaget Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken. Hefтет er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Hefтет kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontakinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

blir forkynt (1 Joh 4,1-2). Å prøve åndene vil ganske enkelt si å prøve om det som blir lært og forkynt stemmer overens med Guds ord i vår Bibel. Det var denne viktige prøven som troens venner i Berøa foretok: ” ... *De tok imot ordet med all god vilje, og gransket hver dag i Skriftene om det forholdt seg slik som det ble sagt*” (Apg 17,11).

I endetiden blir dette særdeles avgjørende – for da vil åndskampen skjerpes i det budskapet som blir forkynt om Jesus og hans frelsesverk. Alt vil stå og falle med det som blir forkynt om Jesus – om det er i overensstemmelse med Bibelen eller ikke.

En falsk profet (forkynner) er altså en som gir seg ut for å tale Guds ord, uten å gjøre det. Det kan høres ut som Guds ord, men det er kun forførende mennesketanker! Et uhyggelig eksempel ser vi i 2 Pet 2,1 f.: ”*Men det stod også fram falske profeter i folket. Slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapelse. De fornekter den Herre som kjøpte dem, og fører over seg selv en brå fortapelse. Mange vil komme til å følge dem på deres skamløse ferd, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet*” (2 Pet 2,1-2).

Når Skriften taler om falske profeter, er det alt sammen mennesker som bærer ”*fremmed ild*” inn for Herrens åsyn (3 Mos 10,1-2). Med andre ord er det å forholde seg til Herren på en annen måte enn den som er foreskrevet i Bibelen.

De falske profeter har til alle tider forkynt det som folk gjerne vil høre og har unnlatt å forkynne det som folk ikke ønsket å høre. En slik forkynnelse fører oss bort fra ”*ordet om korset*”. Jesus advarer oss mot slik forkynnelse: ”*Vokt dere for de falske profeter! De kommer til dere i fåreham, men innvendig er de glupske ulver*” (Matt 7,15).

Typisk for den falske forkynnelse er at den er overfladisk og tar ikke hensyn til at Gud er en hellig Gud, som ikke tåler synd! De falske profeter (forkynnere) taler ikke om at folket må vende om til Jesus – for ellers vil de gå evig fortapt!

Profeten Jeremia har fått dette klart frem: ”*For alle sammen, både små og store, søker urettferdig vinning. Både profet og prest farer med svik. De leger mitt folks skade på lettferdig vis, idet de sier: Fred! Fred! Og det er ingen fred*” (Jer 6,13-14).

I denne sammenheng har Søren Kierkegaard uttalt: ”Det blir ikke et riktig ja til sannheten – om det ikke også samtidig blir et nei til løgnen”. Det falske vil alltid avsløres i møtet med sannheten i Bibelen.

Å ta dette oppgjøret med falske profeter eller liberale teologer har til alle tider medført smerte. Det er noe av lidelsen ved å være en sannhetens herold i løgnens verden. Men det har til alle tider vært noen som hørte – det har alltid vært en liten flokk som tok Ordet til seg. Forkynn Guds ord for den rest som skal berges for himmelen!

Hva er egentlig tidsånden?

En av dem som har tatt dette spørsmålet grundig opp, er Olav Valen-Sendstad. I forkortet form vil vi gjengi noen av hans tanker fra en artikkel som ble referert i ”Dagen” 19. juni 1999.

Hva er tidsånden? Tidsånden faller sammen med en innstilling eller tenkemåte som på en bestemt tid preger visse helheter av mennesker som hører sammen. For slik som tidsånden er, slik er det naturlig for oss å mene og tenke. Det skal nemlig stor frimodighet for den enkelte å bryte med tidsånden! For tidsånden bestemmer nemlig hva vi bør mene og hva som er aktuelt og moderne i tiden. Det dreier seg altså om tidens tenkemåte i det store og hele. Tidsånden får dermed en betydelig makt over den enkelte av oss – enten vi liker det eller ikke. Slik skal du mene og handle!

På den måten får tidsånden også innflytelse over hva vi skal mene og tenke om kristelige – aktuelle spørsmål. Tidsånden kan virke forblindende selv på oppriktige og ærlige mennesker. Tidsånden blender på en måte erkjennelsesevnen. Det eneste som kan hjelpe en kristen er å la seg veilede av Guds ord og Ånd og ut fra dette erkjenne det falske i enhver tidsånd.

”For våre våpen er ikke kjødelige, men de er mektige for Gud til å bryte ned festningsverker, idet vi river ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus” (2 Kor 10,4-5).

For i enhver situasjon i livet er det Ordet som skal rettledet vår samvittighet i vårt forhold til Gud! En viss nøkternhet og skepsis til grunntanker som er oppe i tiden er absolutt nødvendig! For av naturen er mennesket ondt. *”Se, jeg er født i misgjerning, og min mor har unnfanget meg i synd. Se, du har lyst til sannhet i det innerste av hjertet! Så lær meg da visdom i hjertets dyp” (Sal 51,7-8).*

Derfor er det en villfarende tanke – som tidsånden forkynner – at alt er så mye bedre nå enn tidligere! Vi må bare erkjenne med Bibelen at hele menneskeslekten er gjennomsyret av synd. *”Kunne det bare komme en ren av en uren! Ikke én!” (Job 14,4).* Slekten kan ikke forbedres! Det var derfor Jesus, Guds Sønn, måtte lide og dø på korset! Den sanne visdom består i gudsfrykt. *”Å frykte Herren er begynnelsen til visdom, og å kjenne Den Hellige er forstand” (Ord 9,10).*

Dette står i dyp motsetning til tidsånden. *”Tidsånden i det menneskelige ånds- og kulturliv skapes og formes av den kamp og de brytninger det er mellom Gud og Satan, engler og demoner, kristne og hedninger” (Olav*

Valen-Sendstad). Av den grunn er tidsånden ikke noe statisk eller uforanderlig, men noe omskiftelig etter kampens gang.

Forkynnelse gjennom massemedia

Som Guds folk står vi stadig i åndelig strid og blir påvirket av gode eller nedbrytende åndsmakter. Det skal mye nåde og visdom til å sortere ut det ekte fra det overfladiske og falske. Epafra kan gjerne stå som et forblide for oss når det gjelder å stå *”fullkomne og fullvisse i all Guds vilje.” (Kol 4,12)*

Om vi skal stå i en tjeneste som påvirker andre gjennom ulike midler – muntlige eller skriftlige – har vi et personlig ansvar. Her må vi være i bønn til Herren om å få nåde og visdom til å påvirke på rett måte. Hensikten må være: *”... La alt skje til oppbyggelse!” (1 Kor 14,26).* For i striden med å få Guds ord ut gjennom ulike midler skal onde åndsmakter nedbrytes og byggende sannheter om Kristi evangelium åpenbares!

Ordet ”strategi” (som betyr ledelsen av stridsmidlene) er viktig å gjennomtenke – i bønn til Herren – når det gjelder formidlingen av budskapet som skal ut til folket. Her har vi et evig ansvar – som kan innebære frelse eller fortapelse for dem vi vender oss til enten det gjelder blader, bøker eller radioprogram er det av betydning at korsets budskap kommer klart frem: *”For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går forta, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft” (1 Kor 1,18).*

Noen ransakende Guds ord som har med formidlingen å gjøre, bør vi legge oss på sinne. *”For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus. Men om noen på denne grunnvoll bygger med gull, sølv, kostbare stener, eller med tre, høy, strå, da skal det verk enhver har utført, bli åpenbart. Dagen skal vise det, for den åpenbares med ild. Hvordan det verk er som hver enkelt har utført, det skal ilden prøve” (1 Kor 3,11-13).*

I vårt arbeid med blader, bøker eller med radioprogram, er det ikke avgjørende – i og for seg – å fremheve det yrkesmessig dyktige, men

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto.

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

at selve frelsesbudskapet fra Bibelen kommer klart frem. Her kan apostelen Paulus stå som et forbilde. Han skriver: *”Og da jeg kom til dere, brødre, kom jeg ikke med mesterskap i tale eller visdom da jeg forkynte dere Guds vitnesbyrd. For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet”* (1 Kor 2,1-2).

Dette som apostelen her trekker frem, er aktuelt! For vi har lett for å tenke at ved dyktighet og profesjonalitet, skal vi lettere nå ut til de uomvendte og verdslige mennesker. Nå viser det seg ofte i praksis at det er det enkle, ekte og sanne vitnesbyrd om Frelseren som slår sterkest igjennom i hjerte og samvittighet hos dem som står utenfor. *”For*

Kristus har ikke utsendt meg for å døpe, men for å forkynne evangeliet, og det ikke med vise ord, for at Kristi kors ikke skulle tape sin kraft” (1 Kor 1,17). Der det legges vekt på dyktighet og det synbare (i typer, bilder og farger) – kan dette gå ut over budskapets bibelske innhold! En del av vår tenkemåte om disse spørsmål i dag, er at det er viktigere å ha medarbeidere i faglig toppklasse enn personer med åndelig dybde og klarsyn.

(Fra ”Åndskampen i himmelrommet” s.102-110 . Antikforlaget 2001. Shafan 17.08. 2009) □

Syng om korset

AV HANS ERIK NISSEN

Trangen til lovsang er god. Vi har uendelig mye å takke Gud for. Det gjelder vårt liv på jord, vår tjeneste i Guds rike, og det gjelder først og fremst frelsen i Jesus. Min sjel, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger.

Likevel har den lovsangsbølge som vi opplever, flere sider. Mange av lovsangene synges på fengende melodier og har en veldig enkel tekst. Andre er et slags utbrudd av lovord som gjentas gang på gang.

For lite av tanken

Det er farlig å lage en følelse og en stemning. Det skjer lett når vi legger opp til spesielle lovsangskvelder. Å synges det samme om igjen og om igjen opplever mange som et følelsemessig løft. Mange synger seg inn i en seiersrus. Men den varer så kort. Er det Guds ånd som er virksom, eller er det tale om noe rent sjelelig?

Legges til grunn for lovsang en interesse i en riktig konstatering av at vi har for lite

av den, og uten egentlig å gjøre det klart for seg selv, griper en da til sjelelige midler for å produsere den?

Er det tilfelle, er vi på en farlig vei. Da blir vi truffet av Jesu ord: Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd. Da har vår lovsang fortegn på vårt eget jeg: Jeg synger, jeg priser, jeg opphøyer, jeg tilber.

Nå trenger det ikke alltid være feil å si jeg. Det skjer ikke sjelden i Salmenes bok. Likevel er det stor forskjell mellom Davids salmer og mye av nåtidens lovsang. Det henger sammen med om lovsangen kommer utefra eller innenfra.

Utefra eller innenfra?

Hvor har lovsangen sin opprinnelse? Er det noe tillært og overtatt, eller er det født innenfra? Jeg kan ikke si meg fri for en urovekkende følelse av at postmodernismen også preger de troende. Postmodernismen er en kunstnerisk retning som har satt sitt preg på mangt og meget i

vår tid. Overflaten gjøres til det egentlige. En ordner livet sitt for å bli sett. Livet leves på en scene under mer eller mindre beundrende blikk. Det spørres ikke etter et indre skjult liv. En tror det ikke eksisterer. Det finnes ikke indre verdier som er høyere enn andre på den blankpolerte overflaten. Det er det som tar seg ut som gir livet verdi.

Jeg lurer på om enhver kristen har en umiddelbar følelse av at kommer denne tidsånden til å prege oss, er vi på vei inn i den store tomheten? Da vil vi midt i våre tilstelninger overta den uhyggelige mangel på innhold og fylde som kjennetegner verden som sjelden før.

Hvor fødes den sanne lovsang?

Det skjer på Golgata ved korsets fot hos Jesus. Det skjer når jeg ved Guds nåde får lov til å tro alle mine synders nådige forlatelse. Da ser jeg at jeg ved Guds nåde er kledd i frelse, og en dyp og varm glede fødes i hjertet. Tenk å være utkåret til å være Jesu brud. Kan det annet enn skape lovsang og takk i en fattig synders hjerte?

Ser vi på vekkelsens første slektsledd, så sang de ikke mange av de lovsanger vi synger i dag. De sang om blodet, de sang om korset, de sang om himlen. De gjorde det med jubel og fryd i hjerte og sinn.

Der er flere eksempler på at lovsangen dro

de ikkekristne. De hadde en sterk følelse av at de møtte noe som var ekte og de var ikke i tvil om hva det var som hadde skapt lovsangen. Det var tydelig av det som det ble sunget om.

En ny sang

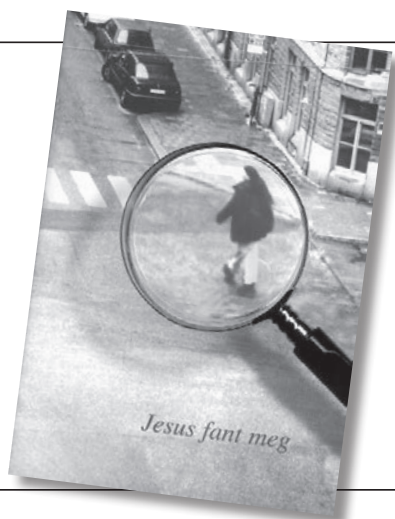
Selv om du hører Jesus til, trenger du at frelsens rikdom igjen blir levende for deg. Vi skal ikke sette opp tidsplaner og tidsfrister for hvordan og hvor det skal skje. Men alt liv skal fornyes. Det gjelder også det åndelige. Guds nåde må bli levende for hjertet. Det skjer gjennom vekst. All vekst i Guds rike henger sammen med åpenbaring. Gud må gjennom Ordet og forkynnelsen gi meg en dypere åpenbaring av hvem jeg selv er. Da får jeg bruk for Jesus. Han gir Gud meg gjennom sitt ord.

Det er kristenlivets dypeste og rikeste hemmelighet å leve i en fortsatt tilgang av Guds nåde. Jeg må inn i den salige undring. Det er helt ufattelig at jeg får lov til å være et Guds barn uforskyldt av nåde. Jeg kan ikke tro det i egen kraft. Gud må gi meg troens gave. Han må peke på sin Sønn.

Hver gang det skjer, legger Gud en ny sang i min munn. Og det gjelder ikke bare meg. Det gjelder også andre. På LMH (Luthersk Missionsforenings Højskole) får vi lov til å oppleve det innimellom. Når Gud trekker sløret til side og lar oss se inn i det fullbrakte, da er det

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

ikke så mange av de nye sangene som virkelig uttrykker det som hjertene er fylt av. Derfor finner elevene frem noen av de gamle sangene. Ofte står det Lina Sandell eller C.O.Rosenius under dem. De tolker hjertets frigjøring og forløsning med presisjon og friskhet. Selv om de ikke står under avsnittet om lovsanger i sangboken, griper det mitt hjerte både til å lytte til dem og synge dem.

Gud har åpnet våre øyne, vi har sett Sønnens

herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Den herlighet Gud har gitt Ham, den har Han gitt oss. Er det underlig at vi må ære, prise og opphøye ham?

Fra boka "Liv & død". Luthersk Missionsforenings Bibelskoles Elevforening, 2. opplag 2000. Oversatt til norsk) □

Søk hvile hos Jesus

Tekst: Tora Bjerga.

1. Der finnes ei fred uten Jesus,
ei verden gir blivende sted.
Hvis du søker hvile for sjelen,
må stille ved korset du ned.

Kor: Søk hvile hos Jesus din Frelser.
Kun der får du ro i din sjel.
Han venter med utstrakte armer,
for deg Han har allting gjort vel.

2. Du søker din lykke å finne,
men kjære hvor søker du den?
Får verden ditt hjerte bedrage,
er sorg hva den giver igjen.

3. Ditt liv er for kostbart å øde
i Djevelens tjeneste her.
Din sjel er ei tenkt til å grede,
i helvetes gru en gang der.

4. Din konge seg villig lot ofre,
for deg Han sa himlen farvel.
Nå venter Han at du skal komme
og motta din arveretts del.

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

29.07. – 02.08.2023

Tema: "Jesus alene"

Talere: Per Bergene Holm og Elias Østerhus

Mandag 29. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Bergene Holm taler. Østerhus avslutter møtet

Tirsdag 30. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Bergene Holm taler

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av Trygve Bjerkrheim. Kåre Ekroll leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Østerhus taler.

Onsdag 31. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Bergene Holm taler.

Kl 09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av Trygve Bjerkrheim. Kåre Ekroll leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Bergene Holm taler.

Torsdag 01. august

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Bergene Holm taler.

kl.09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 12.30 Middag

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Bergene Holm taler

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd. N. N. leder

Fredag 02. august

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/en fra komiteen

Kl 11.00 Møte. Bergene Holm taler. Østerhus avslutter møtet

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2024: Døgnpriser: Voksne kr 820, ungdom 13-19 år kr 450, barn 5-12 år kr 270, Familie maks kr 2800. Loftstrom kr 750. For vask av rom betales kr 300. Campingvogn/bobil og telt kr 250 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 170

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 160, middag kr 230 og kveldsmat kr 160.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 125, middag kr 180 og kveldsmat kr 125.

Barn 4-12 år: Frokost kr 100, middag kr 120 og kveldsmat kr 100.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt. Lading av el-bil 130.-

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
(eller Jarle Goa, mobil: 48008507)

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2024.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2023.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Dag Risdal 1934-2007

Cand. real. Studiesekretær i Indremisjonsselskapet. Bibelskolelærer på Fjellhaug 1969-76. Forkynner i NLM fra 1989 til han ble pensjonist.

Frits Larsen (1895 – 1962)

Forstander ved L. M. Højskole i Hillerød 1923 -1962

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Knut Lid

Født 1947 i Drammen, Utdannet agronom. Bonde. Forskjellige verv i lokalpolitikken for KrF. Søndagsskolelærer i 25 år. Fritidsforkynner i NLM øst.

Martin Luther (1483-1546)

Tysk prest og kirkereformator.

Odd Sverre Hove

Født 1947 i Ålesund. Cand theol ved Menighetsfakultetet 1971, feltprest 1972-73, journalist i Vårt Land 1973-74, daglig leder Folkeaksjonen mot Selvbestemt Abort 1974, sokneprest i Hyllestad 1974-1977, sokneprest i Lavik og prost i ytre Sogn 1977-85, generalsekretær i Den indre Sjømannsmisjon 1985-1989, redaksjonssjef i Dagen 1989-1999, sjefredaktør i Dagen 1999-2010. Fra 2011: skribent, vikarprest og fritidsforkynner i Nordhordland Indremisjon.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988.

Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fosnes fra 1992.

Ragnar Opstad

Født 1938 på Nærbø. Realskole og handelsskole. Ulike kontorstillinger. Nå pensjonist.

Reidar Eriksen (1922-2015)

Diakon, misjonær, lærer og rektor. Sekretær i Stiftelsen På Bibelens Grunn 1992-1996

Tora Bjerga (1941-1995)

Utdannet lærer. Var lærer i flere år på Finnøy. Var med i forskjellig kristent arbeid for NLM. Hun har skrevet flere kristne sanger.

Trygve Bjerkheim (1904-2001)

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

Bivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
-----	------	-----	------------

Søndag	05. mai	11.00	Jakob Trodahl
--------	---------	-------	---------------

Søndag	12. mai	11.00	Terje Thorsen
--------	---------	-------	---------------

Møter i pinsen: NLL lørdag kl.18.00, søndag og mandag kl. 11.00

Søndag	26. mai	11.00	Erik Nordbø
--------	---------	-------	-------------

Søndag	02. juni	11.00	Finn-Widar Knutzen
--------	----------	-------	--------------------

Onsdag	05. juni	19.30	Bibelgruppe
--------	----------	-------	-------------

Søndag	09. juni	11.00	Arvid Bjerga
--------	----------	-------	--------------

Søndag	16. juni	11.00	Curt Westman
--------	----------	-------	--------------

Søndag	23. juni	11.00	Jon Olav Østhus
--------	----------	-------	-----------------

Søndag	30. juni	11.00	Alfred Salte
--------	----------	-------	--------------

Onsdag	03. juli	19.30	Bibelgruppe
--------	----------	-------	-------------

Søndag	07. juli	11.00	Elias Østerhus
--------	----------	-------	----------------

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

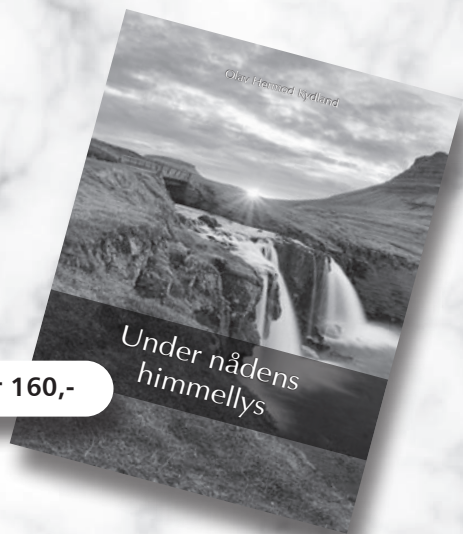
I lys av Ordet

Andaktsbok
Flere forfattere

Kr 100,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Herligste navn som er uttalt på jord

***Herligste navn som er uttalt på jord: Jesus, Jesus.
I det er det frelse for hver den som tror. Jesus, Jesus.***

***Det har meg styrket i prøvelsens dal,
det har meg gledet i festsmykket sal,
det inn i døden min trøst være skal. Jesus, Jesus.***

Når jeg trett har lagt mitt hode til ro, Jesus, Jesus.

***Vi er alene i stillhet vi to – Jesus, Jesus,
da blir det smått det som syntes stort,
da blir det lite alt det jeg har gjort,
da uten deg vil jeg komme til kort, Jesus, Jesus.***

Gjenlyd der utefra øret vil nå, Jesus, Jesus.

Minner fra fortiden for meg vil stå, Jesus, Jesus.

***Hjertet mitt skjelver, og pulsen slår matt,
øynene lukkes, omkring meg er natt.***

Husk da det navn som var alltid min skatt: Jesus, Jesus!

Hvisk til meg når jeg i søvn faller hen: Jesus, Jesus!

Hvisk det igjen og igjen og igjen, Jesus, Jesus!

***Det skal forjage alt ondt og alt stygt,
det skal borttage all redsel og frykt.***

I dette navn skal jeg sovne inn trygt. Jesus, Jesus.